

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115200497
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1115200497.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Darina Kuchtová a Mgr. Jana Janics Bajánková, v spore žalobkyne: H. F., Z. 9, XXX XX N., zastúpenej: JUDr. Ing. Peter Ošváth, PhD., advokát, Vajanského 1955/58, 921 01 Piešťany, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, o náhradu škody vo výške 3.065,40 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 3C/3/2015 - 266 zo dňa 16.10.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 3C/3/2015 - 266 zo dňa 16.10.2017 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie vo veci o náhradu škody vo výške 3.065,40 € s príslušenstvom rozhodol tak, že žalobkyni priznal nárok na náhradu škody vo výške 2.307,00 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.307,00 EUR od 18.12.2014 do zaplatenia. V časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,15% ročne zo sumy 3.065,40 € od 02.09.2014 do 17.12.2014 a úroku z omeškania vo výške 4,05% ročne zo sumy 3.065,40 € od 18.12.2014 do zaplatenia súd konanie zastavil a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobkyni trovy konania podľa miery úspechu vo výške 50,50%.

2. Žalobou doručenou súdu dňa 7.1.2015 sa žalobkyňa pôvodne proti trom žalovaným, vrátane aktuálnej žalovanej, domáhala uloženia solidárnej povinnosti zaplatiť sumu 3.065,40 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,15 % ročne zo sumy 3.065,40 € od 02.09.2014 do zaplatenia. Žaloba bola odôvodnená tým, že pri dopravnej nehode dňa 15.03.2012 žalobkyňa utrpela škodu na zdraví, ktorá bola obodovaná na 195 bodov bolestného a na 900 bodov bolo ohodnotenie sťaženie spoločenské uplatnenie. Dopravnú nehodu spôsobil pôvodne žalovaný v 2/ rade na vozidle, ktorého prevádzkovateľom bol pôvodne žalovaný v 3/ rade v rámci pracovného pomeru k žalovanému v 3/ rade a dotknuté vozidlo malo uzatvorené povinné zmluvné poistenie u pôvodne žalovanej v 1/ rade (súčasná jediná žalovaná). Pôvodne žalovaný v 2/ rade bol pre porušenie § 4 ods. 1 písm. c) a § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke uznaný Okresným súdom Bratislava II za vinného z nedbanlivostného prečinu ublíženia na zdraví a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 2 roky. Označené rozhodnutie je právoplatné. Žalobkyňa si u pôvodne žalovanej v 1/ rade uplatnila nárok na náhradu vzniknutej škody listom zo dňa 27.08.2014, doručený 02.09.2014. Pôvodne žalovaná v 1/ rade do dňa podania žaloby zlikvidovala len

časť škody, a to náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. K likvidácii škody titulom bolestného žalovaná nepristúpila, čo odôvodnila premlčaním s odkazom na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Podľa žalobkyne k premlčaniu nároku na náhradu škody titulom bolestného nedošlo, pretože o tom, kto je škodcom sa žalobkyňa dozvedela až dňa 27.02.2013, kedy ju o vinníkovi za spôsobenú škodu informovala vyšetrovatelka PZ pri výsluchu.

4. Písomným podaním zo dňa 11.02.2015 (čl. 25) sa žalovaná vyjadrila k žalobe tak, že žalovaný nárok s odkazom na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka považuje za premlčaný z dôvodu, že žalobkyňa sa o rozsahu škody dozvedela dňom určenia bodového ohodnotenia náhrady za bolesť podľa znaleckého posudku č. 42/2012 zo dňa 02.05.2012. Žalovaná nesúhlasila so žalobkyňou, že o tom, kto za škodu zodpovedá sa žalobkyňa dozvedela až 15.03.2013. Za deň, kedy sa poškodený dozvie o škode sa obvykle v obdobných prípadoch považuje už deň, kedy bezprostredne po dopravnej nehode príslušný útvar PZ oddelenia dopravnej polície v správe o nehode ustáli záver o tom, ktorý z účastníkov dopravnú nehodu zaviniť okrem prípadov, ak nie je možné po nehode určiť jednoznačného vinníka nehody, čo v danom prípade s ohľadom na okolnosti prípadu bolo nepochybné. Žalobkyňa mohla požiadať príslušný policajný orgán o poskytnutie informácie o vinníkovi nehody. Z uvedených dôvodov sa podľa žalovanej dozvedela žalobkyňa o osobe, ktorá zodpovedá za škodu už pri prvotných procesných úkonoch súvisiacich so šetrením okolností vzniku dopravnej nehody povereným príslušníkom PZ tesne po jej vzniku. Žalobkyňa tiež mala alebo mala mať vedomosť o osobe škodcu aj z uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 05.11.2012, o čom mala byť podľa § 206 ods. 1 druhá veta trestného poriadku upovedomená. K uplatneným úrokom z omeškania od 02.09.2014, kedy bolo žalovanej doručené uplatnenie nároku žalobkyne, žalovaná poukázala na § 11 ods. 6 a 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení (ďalej len PZP), s tým, že ak by nárok žalobkyne nebol premlčaný, žalovaná sa do omeškania mohla dostať najskôr dňom 18.12.2014. Žalovaná zároveň namietla, že uplatnená výška úroku z omeškania je v rozpore s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaná žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že medzi procesnými stranami nebolo sporné, že u žalovanej bolo uzatvorené povinné zmluvné poistenie na motorové vozidlo, ktorého vodič spôsobil dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej vzniklo poškodenie zdravia žalobkyne. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T/95/2013-131 zo dňa 20.02.2014 bol uznaný p. M. vinník dopravnej nehody) za vinného za spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví z nedbanlivosti žalobkyne. Lekár MUDr. Demitrovič, PhD. dňa 15.03.2013 ohodnotil poškodenie zdravia žalobkyne na celkovo 900 bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia a 195 bodov bolestné (za položky 195b - vnútrokĺbová zlomenina horného konca tibie vľavo - 100 bodov základné bodové ohodnotenie+50 bodov zvýšenie bodového ohodnotenia a položku 120 - natrhnutie nadhrebeňového svalu celkom 45 bodov. Deň ukončenia liečenia lekár uviedol deň 27.03.2012. Listom zo dňa 11.12.2014 žalovaná oznámila žalobkyne okrem iného to, že dňa 10.12.2014 ukončila šetrenie poistnej udalosti. Listom zo dňa 03.10.2014, doručeným žalovanej dňa 13.10.2014 žalobkyňa oznámila žalovanej, že jej bola poistencom žalovanej spôsobená škoda na zdraví prevádzkou motorového vozidla. Znaleckým posudkom č. 42/2012 zo dňa 02.05.2012 znalec na účely trestného konania posudzoval zranenia žalobkyne. Uviedol, že žalobkyňa utrpela dňa 15.03.2012 vykĺbenie ramennej kosti vpravo a komplikovanú zlomeninu predkolenia vľavo. Znalec označil úraz za ťažký s dobou liečenia 2-3 mesiace s pravdepodobným zanechaním trvalých následkov. Prvé zranenie ohodnotil 35 bodmi, druhé 180 bodmi. K celkovej dobe práceneschopnosti uviedol, že táto bude trvať minimálne 3 mesiace s tým, že PN môžu ešte predĺžiť komplikácie, prípadne nutná rehabilitácia. Uznesením ČVS: ORP- 1421/1-OVK-B2-2012 zo dňa 05.11.2012 ORPZ v Bratislave II vznieslo obvinenie voči M. H. za ublíženie na zdraví žalobkyne. Uznesenie bolo doručené žalobkyne dňa 27.02.2013 (podľa pripojenej doručky čl. 151). V zázname o dopravnej nehode zo dňa 15.3.2012, s podacou pečiatkou žalovanej dňa 20.03.2012 je označené vozidlo, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu, jeho vodič, ŠPZ, prevádzkovateľ, poškodená chodkyňa. Podľa predložených lekárskejších správ z: 16.04.2012, 04.05.2012, 25.5.2012, 15.08.2012 bola žalobkyňa hospitalizovaná v období od 27.03.2012-25.05.2012 a následne od 04.07.2012 do 15.8.2012 žalobkyňa podstúpila rehabilitácie. Podľa Lekárskej správy zo dňa 26.10.2012 (čl. 148) mal byť zdravotný stav žalobkyne ustálený dňa 15.08.2012, kedy ukončila rehabilitácie. Podľa zápisnice o výsluchu svedka ČVS: ORP- 1421/1-OVK-B2-2012 zo dňa 27.02.2013 žalobkyňa vyhlásila, že sa pripája k trestnému konaniu a uplatňuje si náhradu spôsobenej škody, ktorú vyčíslila a dodatočne doloží do vyšetrovacieho spisu. Podľa záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu, ktoré sa uskutočnilo dňa 20.03.2013 o

8.35 hod žalobkyňa k návrhom na doplnenie vyšetrovania uviedla, že dokladá do vyšetrovacieho spisu ohodnotenie zranení vypísané lekárom, kompletne lekárske správy z ošetrení a z liečenia. Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 3To/95/2014 zo dňa 04.11.2014 zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu v rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T/95/2013 zo dňa 4.11.2014 a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere jedného roka s podmieneným odkladom na dva roky, ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní najmenej dva roky. Podľa nesporného tvrdenia žalobkyne, žalobkyňa do vyšetrovacieho spisu pred skončením vyšetrovania doložila znalecký posudok č. 42/2012 z 02.05.2012 (čl. 231).

6. Súd prvej inštancie posúdil najmä právne otázky, či je nárok žalobkyne premlčaný, či bolo plynutie premlčacej doby prerušené, začiatok plynutia premlčacej doby a aký vplyv má vznik ďalšieho poškodenia zdravia žalobkyne na plynutie premlčacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody. Poukázal pri tom na ust. § 100 ods. 1, § 101, § 106 ods. 1, § 106 ods. 2, § 112 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), § 2 ods. 1, § 3 ods. 4, § 5 ods. 2, § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a § 46 ods. 3 Trestného poriadku.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že začiatok plynutia subjektívnej lehoty pri náhrade škody na zdraví titulom bolestného je viazaný na ukončenie liečebného procesu, resp. ustálenie zdravotného stavu. S prihliadnutím na skutočnosť, že na účely náhrady škody na zdraví sa v súlade s § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. bolesťou rozumie ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov ako aj s prihliadnutím na ustálenú judikatúru (Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 30.04.1991, CT 64/90, R 6/92, R 16/2014, R 9/1986), podľa ktorej je premlčacia doba pri bolestnom viazaná na ukončenie liečebného procesu. Podľa súdu sa žalobkyňa dozvedela alebo mohla dozvedieť o rozsahu škody dňom ukončenia jej liečenia a rehabilitácie, čo bolo dňa 15.08.2012 - uvedené vyplýva aj z vyjadrenia lekárky MUDr. Štefaňákovej, ako aj z predložených lekárskejších správ, osobitne z Lekárskej prepúšťacej správy Národného rehabilitačného centra Kováčová, kde v rámci rehabilitácie boli odstraňované následky spôsobeného poškodenia zdravia žalobkyne. Súd sa nestotožňuje s názorom žalobkyne, že o osobe škodcu sa dozvedela až dňa 27.02.2013 od vyšetrovateľky z dôvodu, že osoba vodiča, ktorý spôsobil dopravnú nehodu bola známa už v deň dopravnej nehody a už v tento deň mohla mať žalobkyňa k dispozícii informácie, ktoré by jej umožňovali zistiť osobu škodcu. Ak by aj súd prihliadol na tvrdenia žalobkyne, že jej zdravotný stav jej neumožňoval zisťovať informácie o osobe škodcu, podľa súdu žiadne objektívne prekážky nebránili tomu, aby po ukončení liečenia, t.j. dňa 15.08.2012 osobu zodpovednú za vzniknutú škodu identifikovala a uplatnila si voči nej nárok na náhradu škody. Či o osobe škodcu žalobkyňa vedela alebo mohla vedieť skôr nie je pre posúdenie veci relevantné s ohľadom na okamih, kedy sa žalobkyňa dozvedela o rozsahu škody. Na základe týchto dôvodov subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobkyne na náhradu škody začala plynúť dňa 16.08.2012 a skončila by 16.08.2014, ak by tu neboli okolnosti, ktoré bránili plynutiu premlčacej doby.

8. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa si pri výsluchu dňa 27.2.2013 uplatnila v trestnom konaní nárok na náhradu škody, sporné však bolo, či táto škoda bola uplatnená riadne, t.j. v súlade s § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Ako vyplýva zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu, žalobkyňa do trestného konania doložila bodové ohodnotenie poškodenia zdravia. Bez ohľadu na to, ako túto listinu označili orgány činné v trestnom konaní, predloženie bodového ohodnotenia poškodenia zdravia bezpochyby možno vyhodnotiť ako vyčíslenie vzniknutej škody, keď v doplnení s príslušným opatrením Ministerstva zdravotníctva SR je z tohto bodového ohodnotenia možné jednoznačne určiť výšku vzniknutej škody, a to bez potreby ďalšej súčinnosti zo strany žalobkyne. Okresný súd Bratislava II oznámil súdu prvej inštancie, že zo zápisnice zo dňa 27.2.2013 vyplýva, že poškodená bola riadne poučená o práve uplatniť si náhradu v zmysle § 46 Trestného poriadku, ktorú si síce uplatnila, avšak nedoložila jej riadne vyčíslenie. Ide o vyjadrenie, ktorým v súlade s § 193, 194 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) nie je súd viazaný, a je oprávnený posúdiť spornú otázku sám. Z vyjadrenia Okresného súdu Bratislava II nebolo jasné, ako sa orgány činné v trestnom konaní vysporiadali s predložením bodového ohodnotenia bolestného vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody, preto uvedený záver urobil konajúci súd. Pretože žalobkyňa si škodu v trestnom konaní uplatnila a doložila aj výšku vzniknutej škody, nastalo dňom uplatnenia škody v trestnom konaní - t.j. dňa 27.2.2013 - prerušenie plynutia premlčacej doby, a to vo vzťahu ku škode, ktorá bola v trestnom konaní uplatnená. Prerušenie premlčacej doby trvalo do 4.11.2014, kedy bolo právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 5T/95/2013 (čl. 159). Pretože

žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu škody v tomto konaní dňa 07.01.2015, premlčacia doba plynula od 15.08.2012 do 27.2.2013 a od 05.11.2014 do 07.1.2015, t.j. celkom 8,5 mesiaca zo zákonom ustanovených 2 rokov.

9. Znaleckým posudkom č. 42/2012 si žalobkyňa uplatnila škodu za vyklbenie ramennej kosti a zlomeninu píšťaľy v trestnom konaní. V predmetnom konaní si uplatnila škodu za zlomenú píšťaľu a natrhnutie hrebeňového svalu. Škoda za natrhnutie hrebeňového svalu v trestnom konaní uplatnená nebola, preto súd prvej inštancie nárok žalobkyne v tejto časti s prihliadnutím na § 3 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. vyhodnotil ako premlčaný a zamietol ho. Vo vzťahu k poškodeniu zlomenina píšťaľy (tíbie) súd prvej inštancie dospel k záveru, že škoda za toto zranenie v trestnom konaní uplatnená bola, čo do špecifikácie ako aj výšky (ktorá je v tomto konaní uplatnená v nižšom rozsahu). Prípadné priradenie pod nejakú konkrétnu položku zákona č. 437/2004 Z.z. podľa súdu nie je právne relevantné. Preto v časti náhrady škody za zlomeninu píšťaľy súd nárok žalobkyne vyhodnotil ako nepremličaný (z dôvodov uvedených vyššie). Žalobkyni vznikol nárok na náhradu za bolesť za poškodenie zdravia, spočívajúce v zlomenine píšťaľy vo výške 150 bodov x 15,38 € = 2.307 € (s poukazom na § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. v znení účinnom v čase vzniku nároku na náhradu škody).

10. Žalobkyňa si spolu s istinou uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 5,1 % ročne zo sumy 3.065,40 € od 18.12.2014 do zaplatenia. Podľa vyjadrenia žalovanej zo dňa 11.2.2015 (čl. 28) si poškodená (žalobkyňa) u nej uplatnila nárok dňa 2.09.2014. V súlade s § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bola žalovaná povinná do troch mesiacov skončiť prešetrenie poistnej udalosti, t.j. do 2.12.2014, potom nasledovala 15 dňová lehota ustanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona na poskytnutie plnenia - táto lehota plynula od 3.12.2014 do 17.12.2014. Nasledujúcim dňom, t.j. dňom 18.12.2014 sa žalovaná dostala do omeškania s poskytnutím plnenia. Výšku úroku z omeškania stanovuje vyhláška MS SR č. 87/1995 Z.z.. Súd prvej inštancie preto vyhodnotil ako dôvodný aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania k istine od prvého dňa omeškania, t.j. od 18.12.2014 do zaplatenia, vo výške určenej podľa § 3 vyhlášky MS SR č. 87/1995 Z.z.. V prevyšujúcej výške uplatneného úroku z omeškania, t.j. v časti úroku z omeškania k istine, ktorú súd nevyhodnotil ako uplatnenú dôvodne a v časti prevyšujúcej zákonnú výšku úroku z omeškania (t.j. v časti 0,05% ročne) súd žalobu zamietol.

11. Procesným návrhom predneseným na pojednávaní dňa 13.10.2016 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,15% ročne zo sumy 3.065,40 € od 02.09.2014 do 17.12.2014 a úroku z omeškania vo výške 4,05% ročne zo sumy 3.065,40 € od 18.12.2014 do zaplatenia. Žalovaná voči späťvzatiu žaloby v uvedenej časti nenamietala. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil v časti nároku, na ktorom žalobkyňa už netrvala. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti o zaplatenie 2.307,- € z uplatnených 3.065,40 €. Jej úspech v spore potom predstavuje 75,25 % (2.307/3.065,40 *100 %) a úspech žalovanej 24,75 %. Miera úspechu žalobkyne v spore je 50,50 % (75,25 %-24,75%). Žalobkyňa bola v spore úspešnejšia, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania podľa miery jej úspechu.

12. Proti výroku rozsudku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na náhradu škody spolu s príslušenstvom a výroku o náhrade trov konania podala odvolanie žalovaná, ktorá navrhovala rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. V podanom odvolaní žalovaná nesúhlasí so záverom súdu o preukázaní uplatnenia si nároku na náhradu škody v trestnom konaní v súlade s § 46 ods. 3 Trestného poriadku v spojitosti s premlčaním uplatneného nároku. Žalovaná nesúhlasí so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, považuje ich za nesprávne, a rozsudok súdu podľa jej názoru vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uvádza, že k prerušeniu plynutia premlčacej doby v dôsledku vedeného trestného konania nedošlo, ale premlčacia doba plynula bez prerušenia aj počas trestného konania, a to z dôvodu, že nárok žalobkyne nebol v tomto trestnom konaní riadne uplatnený v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Poukázala na to, že žalobkyňa riadne nevyšetřila svoj uplatnený nárok, pričom poukazovala na ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku a judikatúru, ako aj odbornú literatúru k výkladu predmetného ustanovenia. Žalovaná ďalej poukazovala na to, že nárok, ktorý si žalobkyňa uplatnila v trestnom konaní nie je rovnaký ako nárok na náhradu škody uplatnený žalobným návrhom v predmetnom konaní. Žalobkyňa znaleckým posudkom č. 42/2012 zo dňa 02.05.2012 si uplatnila nárok na náhradu škody za vyklbenie ramennej kosti liečenej

konzervatívne v počte 35 bodov a za položku zlomenina píšťaly alebo oboch kostí predkolenia liečená operáciou v počte 180 bodov v trestnom konaní. V predmetnom konaní si uplatnila žalobkyňa nárok na náhradu škody na základe lekárskeho posudku zo dňa 15.03.2013 za vnútrokĺbovú zlomeninu horného konca tíbie (píšťaly - pozn. odvolacie súdu) vľavo v počte 150 bodov a natrhnutie nadhrebeňového svalu v počte 45 bodov. A preto, ak by sa aj odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že dňom 27.02.2013 došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby, škoda za položku vnútrokĺbová zlomenina horného konca tíbie vľavo v počte 150 bodov, rovnako ako v prípade položky natrhnutie nadhrebeňového svalu v počte 45 bodov, nebola takto uplatnená v trestnom konaní a preto nárok žalobkyne na náhradu škody na zdraví titulom bolestného uplatnený v podanom žalobnom návrhu zo dňa 22.12.2014 je premlčaný v súlade s § 160 ods. 1 OZ. Žalovaná sa v žiadnom prípade nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 59. odôvodnenia predmetného rozsudku, podľa ktorého prípadné priradenie pod nejakú konkrétnu položku zákona č. 437/2004 Z. z. nie je právne relevantné. Z ustanovení § 3 ods. 2, § 5 ods. 1, § 7 ods. 6 a § 9 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. jednoznačne vyplýva, že pri hodnotení bolestného posudzujúcim lekárom a klasifikácia jednotlivých poškodení na zdraví pod nejakú konkrétnu položku podľa prílohy č. 11, a III. časti k zákonu, má svoje opodstatnenie a dôležitý význam. V prípade stotožnenia sa s názorom súdu prvej inštancie, ktorý nemá ani oporu v zákone, by klasifikácia jednotlivých poškodení na zdraví pod nejakú konkrétnu položku podľa prílohy č. 11, a III. časti k zákonu úplne stratila svoj zmysel a význam sledovaný zákonodarcom. Žalovaná v tejto súvislosti zdôrazňuje skutočnosť, že ak mala žalobkyňa dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného v lekárskom posudku zo dňa 15.03.2013, mala v zmysle § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. oprávnenie požiadať o vydanie znaleckého posudku. Pokiaľ žalobkyňa nevyužila toto svoje zákonné oprávnenie, má žalovaná za to, že žalobkyňa považovala hodnotenie bolestného v znaleckom posudku zo dňa 15.03.2013 za správne a bez akýchkoľvek pochybností. Na záver žalovaná uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa si svoj nárok na náhradu škody neuplatnila riadne a včas na príslušnom orgáne, a to aj napriek tomu, že jeho uplatneniu žalobkyne nebránili žiadne vážne dôvody, uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej doby sa nárok žalobkyne na náhradu škody titulom bolestného premlčal.

14. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že sa plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom a nesúhlasí s námietkami žalovanej, ktoré uvádza vo svojom odvolaní. Žalobkyňa poukazuje na to, že boli splnené všetky podmienky pre náhradu škody - bolestného, ktoré si žalobkyňa uplatnila včas ešte v trestnom konaní do zápisnice vyšetrovateľa PZ SR a následne doložila výšku škody tam tiež upresnenú bodovým ohodnotením bolestného súdnym znalcom. Skutočnosť že súd napriek tomu povinnosť náhrady škody neriešil priamo v trestnom konaní nie je vinou žalobkyne, preto si následne náhradu škody - bolestného uplatňovala v civilnom konaní. Žalovaná hrubo zavádza, keď tvrdí že žalobkyňa si uplatňovala náhradu škody - bolestné až s odstupom „neúmerne dlhej doby“. Ide o účelové tvrdenie, ktoré má za cieľ vyhnúť sa zaplateniu oprávnených nárokov žalobkyne vyplývajúce z poistnej udalosti. Motorové vozidlo ktoré spôsobilo žalobkyňi zranenia bolo riadne poistené PZP u žalovanej a likvidácia poistnej udalosti prebehla podľa platných noriem. Príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a zraneniami žalobkyne bola preukázaná.

15. Odvolací súd preskúmal vec, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania § 379, § 380 ods. 1 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 29.09.2020; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, ich právni zástupcovia, upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal z nižšie uvedených zákonných ustanovení a zo skutočností, ktoré vyšli najavo najneskôr do konca lehoty na podanie odvolania. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, dôvodnosť odvolania, boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré nepochybne existovali v čase vyhlásenia rozsudku, v čase podania odvolania.

16. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd priznal žalobkyňi nárok na náhradu škody - bolestného vo výške 2.307 € spolu s úrokom s omeškania vo výške 5,05 % ročne z predmetnej sumy od 18.12.2014 do zaplatenia, ako aj výrok o náhrade trov konania žalobkyňi podľa miery úspechu vo výške 50,50% je vecne a právne správny, je výsledkom vykonaného dokazovania, a ako taký ho odvolací

súd potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP). Odvolateľka v odvolaní neuvádzala podstatné, rozhodujúce, konkrétne, právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

17. Žalovaná v odvolaní zopakovala skutočnosti, ktoré boli tvrdené aj pred súdom prvej inštancie. V podanom odvolaní namietala, že nemožno sa stotožniť so záverom súdu, že žalobca si riadne uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní, a preto neprišlo k premlčaniu upleteného nároku.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza nasledovné. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosť, že žalobkyňa si v trestnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody za zlomenú píšťalu. Nie je rozhodujúce, že v trestnom konaní bolo toto uplatnenie nazvané ako vnútrokĺbová zlomenina horného konca tíbie vľavo (uvedené v znaleckom posudku v rámci trestného konania), alebo ako zlomenina píšťaly alebo oboch kostí nadkolenia (uvedené v znaleckom posudku v rámci predmetného konania). Vzhľadom na skutočnosť, že v oboch prípadoch si žalobkyňa uplatnila náhradu za zlomenú píšťalu, súd prvej inštancie správne poznamenal, že uplatnením si náhrady škody v rámci trestného konania, došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby v súlade s § 112 OZ. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobkyňa neuplynula premlčacia lehota na uplatnenie si práva na náhradu škody za spôsobenú bolesť (zlomeninu píšťaly) a táto náhrada jej bola v rámci predmetného konania priznaná v súlade so zákonom.

20. Vychádzajúc z uvedeného záveru súdu prvej inštancie, odvolací súd sa s uvedeným záverom stotožňuje, keď súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie správnym smerom, z neho vyvodil správne skutkové závery, vec posúdil správne aj po právnej stránke. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. V rozsudku dal súd jasnú a presvedčivú odpoveď na podstatnú otázku, prečo návrhu v napadnutej časti vyhovel v danom rozsahu. Dôkazy hodnotil v súlade s ustanovením § 185 ods. 1 a § 191 ods. 1 CSP, pričom prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Preto nebola opodstatnená odvolacia námietka, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj námietka, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

21. Odvolací súd uvádza, že obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003); porovnaj aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 175/2013.

22. Odvolací súd k žalovanou uplatnenému odvolaciemu dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne

poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania.

23. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení Civilného sporového poriadku, alebo, že na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a tieto vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil správne právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

25. Pretože odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdil. Nakoľko ani v odvolaní žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by iným spôsobom boli spôsobilé vyhodnotiť stav zistený prvoinštančným súdom, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné a preto rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie.

26. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 C.s.p.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).